

Skåne
Torna 6:8
Veckoröds 8:12

4043

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

1

En linskörd.

När linet var moget "rustes" det av och sattes i "stuvor" där det fick stå till torkning. När det var tillräckligt torrt kördes det in och "riovades" smån, varefter det åter togs ut och breddes ut på sädesstubbarne. Då det fick ligga där en tid skulle det torkas över de s. k. "brydehålet". Detta tillgick så att ett hål grävdes i jorden över vilket några stövar lades varpå linet breddes. I hålet tändes sedan eld så att linet blev skarpt torkat. Till att passa elden så det inte tog eld i linet, antändes alltid en gammal gumma "brydekvinnan". Ibland kunde det hända att elden fick fästa i linet så att allihopna blev uppbänt, men detta var en stor skandal för gumman. Hon skulle linet "brydas" vilket tillgick så att traktens folk som blev uppbänt, ställde sig i en ring runt "brydehålet" och bröt smån linet i en "linbryda". När detta arbete var överstokat ställdes till "brydegille". Då bjöd linsodlaren på mat och brännvin, varefter det blev en stämning på logan efter antingen fiol eller dragspel. Sedan kom "skällningen" då kvinnorna skulle "skälla" linet

4043

med s. k. "skättekä." När detta arbete var slut
ställdes till med "skättegille", som ungefär
liknade "bydegille". Den skulle linet kardas
och så blev det "kardegille". Med detta arbete
med att "bryda", "skätta" och kardad linet blev alltid
traktens folk bådade till. Men den skulle linet
spinnas. Detta var husets kvinnofolks eget göra.
Så var där bräts om. Många gånger var där
inte tid att äta. Detta berodde på att den
glickan som spunnit mest, gick vid vävningen
fler räckor, och den som hade flest räckor
avsägs för den bästa glickan i bygden. Hemme
ville alla karlarösa ha till husten. Efter väv-
ningen, som var vinterarbete, skulle räckorna
fram på värsidan läggas ut i solen till blekning.
På vårt ställe fanns så en gräsmatta som var
ansedd till detta ändamål och kallades för "blekan".
För fler räckor linne moran hade att buda
ut till blekning så förnämmande var hon. Så
var så linet blivit linne, varav det sedan
klipptes och syddes skjortor och linstygg o. d.

Kvarnby den 4-11-1932

Till
Sk. Dagbl. Red.Malmö.

Undertecknad vill härmed fråga ett
stia till stacken. Det är hur det gick till
vid en linskörd i Väberöds socken, Torua härad,
som här beskrives.

Högaktungsfullt
N. P. H. Hellström
Roslövsvägen
Kvarnby.